

Co mají společného Evropa a Židé aneb příběh... mimozemské Evropanky

Existuje život na jiných planetách? Tato otázka se stala čítankovou. A stejně tak odpověď na ni. Samozřejmě, že nikde jinde než na Zemi život není, říkají vědci, no možná, kdyby někde existovaly jen nějaké bakterie. A mimozemšťané - to je fantazie. Navzdory takovým postojům vědci stále pokračují v pátrání po životě ve vesmíru, i když možná jen proto, aby si tuto svou hypotézu, která je pro někoho velmi potřebná, potvrdili.

Možná, že kontakt s cizinci není jen fantazie a možná vědecká ufologie, ale také utajovaná realita. Možná k takovým kontaktům docházelo v průběhu celé historie Země, jak o tom svědčí některé artefakty nalezené v různých částech světa. Oficiální věda je však stále odmítá uznat, nebo veškeré materiály jsou nadále pečlivě utajovány. Dnes budeme hovořit o Evropě. Evropa je část světa, kterou všichni známe. Ale existuje také celá planeta s tímto názvem. Jeden z Jupiterových satelitů se jmenuje Evropa. Tato planeta ukrývá mnoho záhad a někteří vědci spekulují, že by na ní mohl být život (samozřejmě nějakí mikrobi).

Ale co když je planeta Evropa skutečně obydlená a co když ji mnohé spojuje se Zemí a zejména s pozemskou Evropou?

...Co mají společného Evropa a Židé? Odkud se vzal podivný mýtus o tom, že Evropu unesl býk, nebo Zeus v podobě býka? Co bylo v bájných dobách - považujeme za mýty a pohádky, život na jiných planetách - za fantazii. Proto tyto informace nejsou určeny skeptikům. Byly získána metodou vědomého snění, kterou skeptici rovněž považují za blud. Ale možná se někomu podaří vymanit se ze skeptických stereotypů, a tím bude schopen mnohé prohlédnout a zpětně vysledovat historické události skryté v mýtech.

...Sluneční světlo osvětlilo Zemi s jejími lesy, řekami, horami a moři. Země se plynule zakřivila a změnila se v kouli. Zeměkoule se na tmavém pozadí stále zmenšovala a hle, v dálce se objevila obrovská pruhovaná koule Jupiteru. Zpoza jeho obzoru pomalu vyplouval místní měsíc. Sluneční paprsky osvětlovaly jeho členitý bělavý povrch. „*To je Europa, Jupiterův satelit,*“ naznačil vnitřní hlas.

A tady jsou vidět obrovské ledové kry, které se svými ostrými hroty zařezávají do temné oblohy, a malé Slunce na vzdáleném obzoru. To osvětluje obří pruhovaný „měsíc“ - Jupiter, který je mnohem větší než Slunce...

Mezi krami se táhly obrovské soutěsky a kaňony z ledu pokrytého prachem.

Nějaká síla mě nesla kolem ledových stěn obřího kaňonu dolů. Na dně se stěna prudce... odsunula a z otvoru vyletěl stříbrný disk. Vypustil zelený paprsek a všechno okolo se roztočilo. Přes nazelenalý opar jsem rozpoznala, že se řítím přímo do kruhové díry zející pod diskem.

A tady jsem se ocitla ve velké oválné místnosti plné podivných lesklých panelů a přístrojů. V tu chvíli ke mně přistoupila vysoká žena oblečená do dlouhého splývavého roucha podobného hedvábí. Bílé vlasy měla složitě učesané a sepnuté nějakým antickým diadémem či sponkou a její tvář připomínala starověkou řeckou sochu s dokonale rovným nosem. Pohled jejích modrých očí jako by mě přímo probodával. Lehce pohnula rty a linula se nesrozumitelná řeč. Ale pronikavý pohled, který následoval, se změnil v jakýsi překlad.

„Jsme obyvatelé planety Atlanta, které vy říkáte Europa. Kdysi dávno jsme žili na Zemi a měli jsme obrovskou zemi - Atlantidu. Ale šílená válka a naše tehdejší vláda ztraceného rozumu vedly ke zničení Atlantidy a k velké potopě.“

Zatímco žena mluvila, všimla jsem si, že na jedné ze stěn je místo průzoru obrovská obrazovka. Ukazovala neživé ledové krajiny Evropy. Ty se však velmi rychle měnily. Vypadalo to, jako by se disk ponořil do dalšího obřího kaňonu a vstoupil do uměle vytvořeného tunelu. Byl téměř strmý a vedl hluboko dolů. Velmi brzy se objevily modravě osvětlené podzemní prostory. „Stropy“ obřích jeskyní byly neskutečně vysoké a disk volně letěl v těchto obrovských dutinách planety. Dokonce se tam objevily i vlhké mraky. A celý povrch „stropu“ vyzařoval světlo podobné dennímu. Dole byla vidět téměř pozemská scénérie: zelené lesy a pole, jakási řeka a obrovské buď moře, nebo jezero, na jehož břehu se rozprostíralo sněhobílé město kruhového tvaru. Bylo dokonale rozvrženo do tvaru prstenců, vnořených jeden do druhého a propojených prolamovanými mosty přes kanály třpytící se v modré záři. Uprostřed města se tyčila křišťálová pyramida obrovských rozměrů.

Podobná pyramida stála za městem na skále poblíž soutěsky s malebným vodopádem. Disk, na kterém jsem se ocitla, prudce klesal nad hladinu vody toho obrovského jezera hned u břehu, a z jeho dna se vynořila velká plošina. Ta navazovala na „promenádu“ kruhového města.

Disk se tiše zastavil a vznášel se v jakémisi viskózním poli nad plošinou.

Najednou se vše osvětlilo zeleným světlem a žena v dlouhém rouchu oznámila, že jsme dorazili do hlavního města Atlanty. Vykročila vpřed a zelený paprsek mě jemně zvedl a nesl složitými úzkými chodbami tohoto disku-lodi k východu. Měla jsem čas si všimnout, že mnoho lesklých a matných technických zařízení zde kontrastuje se starobyrou výzdobou, sloupy, portiky, klenutými hlavicemi. Ale to už jsem dole a nahoře září obrovský disk-lod' „zakotvený“... do prázdna. Z disku se vynořilo několik dalších postav v dlouhých stříbrných hábitech. Najednou se odněkud objevilo podivné zařízení oválného tvaru, podobné stříbrné kapsli. I ono se vznášelo ve vzduchu nebo v nějakém poli, které si samo generovalo. Kapsle se otevřela a objevila se dvě pohodlná křesla. V jednom z nich jsem seděla já a na dalším seděla ta žena. Vpředu seděl další člověk, ale jak jsem pochopila, byl to robot-řidič. Kapsle se zase zavřela a stěny vpředu i po stranách se pro nás staly průhlednými. Zvenčí jsme však museli být neviditelní a kapsle zůstala stříbrná.

A už se nese na vzduchovém polštáři po vysokém prolamovaném mostě. Před námi se v záři světla třpytí vysoké světelné budovy zaoblených a pyramidálních tvarů. Zvláštním způsobem se zde prolínají aerodynamické tvary a technologie se starožitným dekorem, štuky, sochami a basreliéfy.

Ale tady jsme „projeli“ obrovským oválným otvorem podepřeným dvěma sochami vousatých a svalnatých mužů a skončili na velkém kruhovém prostranství. Kapsle se opět roztáhla a bylo možné vyjít ven.

Prostor připomínal palác s obrovskými sály a širokými schodišti, ale dveře se otevíraly samy, schody se měnily v eskalátory a podivné sloupové altány ve výtahy. Stěny se podivně rozestupovaly a umožňovaly přístup do dalších sálů a místností.

Nakonec jsme se ocitli v malé místnosti s panoramatickou obrazovkou na všech čtyřech stranách - přes celé stěny. Nutno říci, že v místnosti nebyly žádné kouty. Místnost byla zcela kruhová. Žena stiskla panel a z podlahy se vynořila měkká šedá sedadla a stěny-obrazovka se rozsvítily měkkým modrým světlem.

„Po té válce s Hyperboreou,“ pokračovala žena znenadání ve svém příběhu, „v Atlantidě zemřeli mnozí. Samotná země odešla zpod nohou a ponořila se do oceánu. A to vše kvůli tomu, že vláda Poseidonise - posledního krále upadla do závislosti na Anunnaki - cizincích z Nibiru, kteří uchwátili polovinu světa. Jeho otec Chronos se několik desítek tisíc pozemských let před válkou podřídil Anunnaki. Neustále dodával zlato planetě Nifilim jako daň a výkupné. Nifilim je domovinou Anunnaki, která se nachází na oběžné dráze umělé pseudohvězdy Nibiru. Později bylo potřeba více zlata a Chronos postavil továrny na jeho umělou výrobu. Zlato bylo přepravováno po tisících tunách, podle vašeho počítání, na novou planetu Gloria, která stojí za Sluncem, a proto není ze Země vidět. Tam začali Anunnakiové budovat nový svět, a Země a civilizace, které na ní žily, byly považovány za jejich otroky.

Pumpovali zlato do atmosféry v kombinaci s dalšími prvky, aby vytvořili ovzduší, které potřebovali.

Slíbili Chronovi celosvětovou vládu na Zemi, aby zorganizoval jednu otrockou společnost ze všech zemí, která by bez výhrad vykonávala práci pro Anunnaki a získávala by pro ně zdroje z útrob planety. Chronos byl krutý tyran, za což byl svržen ve své zemi, přičemž svými vlastními příbuznými, kterých se bál ze všeho nejvíce, protože si mohli nárokovat moc.

K moci se dostal jeho syn Poseidonis, který s, e bohužel, brzy vydal ve stopách svého otce a také upadl pod vliv všudypřítomných Anunnaki. Anunnaki ovládali vše v Atlantidě. Atlantida se stala jejich kolonií, navzdory skutečnosti, že samotná Atlantida měla mnoho kolonií po celé Zemi. Stávala se supervelmocí podle plánu Anunnakiů. Vždyť čím více zemí se podrobovalo Atlantidě, tím více poslouchali Anunnaki. Ale velká země, Hyperborea, stála v cestě světové hegemonii Atlantánů, podporovaná na východě zemí Mu - potomků Lemurie a předků vaší žluté rasy - Číňanů, Japonců, Korejců...

Anunnaki zinscenoval konflikt a Poseidonis rozpoutal smrtelnou válku.

Výsledkem byla záhuba Atlantidy i Hyperboreje, která se po potopě udržela ještě dva tisíce let v boji proti chladu a ledovcům. Během katastrofy se přemístily zeměpisné póly Země a Hyperborea se objevila na jednom z nich.

V Atlantidě posledních dní existovala opoziční síla proti vládě, ale nepodařilo se jí včas sesadit Poseidonisův klan. Během katastrofy se jim sotva podařilo zachránit část obyvatelstva zahájením evakuace na Měsíc a Mars, do prastarých podpovrchových dutin vytvořených předky Atlantánů a Martánů na Zemi (viz témata: Měsíc - Archa Atlantánů, Život na Marsu).

Část Atlantánů se uchýlila na podoceánské základny a sám Poseidonis tam uprchl. Nevěřil, že je to konec, a chtěl vyčkat na základnách v oceánu. Jeho bratr Zeus a jeho rodina odletěli osobní lodí do provincie a usadili se na vrcholu Olympu, vždyť vše kolem bylo tehdy zatopeno.

Řecké mýty vám vyprávějí o mořském králi Poseidonovi a olympských bozích v čele s Diem. Toto jsou ozvěny tohoto příběhu.

Čas však plynul a Poseidonis se stal v oceánu vězněm těch samých Anunnakiů, kteří mu vyhrožovali zničením jeho útočiště, pokud jim nebude dodávat zlato. Tehdy Poseidon z mýtů začal potápět lodě a kořist odevzdával anunnakijským výběrčím daní. Poseidon a jemu nejbližší už nemohli opustit podvodní základnu, protože si nechali provést nejrůznější lékařské operace, aby žili ,věčně a mohli dýchat pod vodou', ale tyto operace vedly k tomu, že už by nebyli schopni žít na povrchu.

Zničení Atlantidy nebylo v plánech Anunnakiů, protože tehdy ztratili ,dozor' nad národy Země. Proto se rozhodli vytvořit ,ideálního dozorce' či ,pastýře'. Za tímto účelem plánovali vytvořit novou laboratoř, ale už na Zemi.

Ještě před válkou přišla Hyperborejcům na pomoc výprava ze souhvězdí Býka (Taurus) vedená Baalem. Baal vybudoval na Zemi opevněnou základnu, později nazvanou Baalbek. Díky jeho pomoci planeta odolala tektonickému úderu, který provedlo vojsko Atlantidy na Hyperboreu. Baalova zařízení také pomohla udržet klima po dalších 2000 let na mnoha místech planety stejné jako před katastrofou. Baal navíc začal otevřeně válčit se základnami Anunnaki na Zemi a vyzval hlavu útočníků, Jeyahovvu, na souboj. Stal se osobním nepřitelem Jeyahovvy či Jehovy. Proto je v Bibli sepsané Anunnaki pro jejich experimentální národ nazýván Baal - ďábel.

Baal patřil k civilizaci Býka a Lva. Z těchto prastarých nehumanoidních ras kdysi vzešli předkové národa, k nimž Baal patřil. Proto měl Baal na hlavě býčí rohy. Říkalo se mu Velký Býk.

Anunnakiové se chtěli jeho přítomnosti na Zemi zbavit jakýmkoliv prostředky. Opevněná základna Baalbek však byla skutečnou pevností.

Anunnakiům trvalo dlouho, než se připravili na svou superoperaci, jak byste řekli, vytvoření laboratoře a nových lidí-otroků. A tak se znovu pustili do války, tentokrát v Indii za použití jaderné zbraně, kterou do Indie přivezl Prométheus, vzdálený Diův příbuzný. Ten Diovi ukradl ,oheň' smrti a dal ho lidem v Indii, kteří jím vypálili svá města. Dnes znáte ruiny Mohendžodara i Harappy. Jejich zdi pamatují ,oheň' Prométheův (viz témata: Jaderná katastrofa v Mohendžodaro, Jaký svět byl stvořen za sedm dní).

Válka v Indii odvedla Baalovu pozornost a Anunnakiové zahájili ,stvoření světa', nebo spíše vytvoření podzemní laboratoře. Obří anunnakijská loď ze základny na Glorii se doslova zařízla do povrchu Země a implantovala do ní ,zlatou kapku', z níž se stalo ,zlaté vejce'. Toto ,vejce' je obrovské a nazývá se vnitřní Zemí. Jeho skořápka se skládá ze zlata a rtuti a vyplňuje prastaré dutiny Země, kterým se v dávných dobách říkalo Hádes. Uvnitř ,vejce' je anunnakijský ráj - laboratoř, kde vyšlechtili Adama a Evu, je tam také jejich peklo s umělými čerty.

Implantace ,vejce' vyvolala na Blízkém východě malou potopu, kterou si často pletete se světovou potopou z doby zániku naší země - Atlantidy.

Atlantáné, kteří unikli na Měsíc a Mars, byli příliš slabí na to, aby se Anunnakiům postavili, ale lodě Anunnaki neustále útočily na jejich základny. Vrátit se na zaplavenou a hořící Zemi nebylo možné, ačkoli se našli tací, kteří odcházeli k Baalovi do jeho armády.

Rodiny zůstávaly na základnách. Ještě před zánikem Atlantidy jsme začali s rozvojem studené planety poblíž Jupiteru. Po válce to bylo životně důležité. Od té doby jsme tuto planetu osídlili a pojmenovali ji Atlanta. Celá je pokrytá ledem a pod ním šplouchá oceán. Jsou tu však určitá pohoří, jejichž hřebeny sahají až nad hladinu oceánu. I ony jsou pokryty tlustým ledovcem, stejně jako celý oceán. Těmito hřebeny byly do přirozených dutin planety vyvrtány tunely, které byly následně rozšířeny. V

těchto dutinách jsme vybudovali náš svět podobně jako naši předkové na Měsíci nebo jako Martané. Také zde na Atlantě existuje mnoho podmořských měst - kapslí postavených přímo na dně oceánu (viz témata: Měsíc - archa Atlantánů, Život na Marsu).

Od té doby zde žijeme. Připojili jsme se ke koalici vesmírných sil, které vedou válku proti Anunnakiům o Sluneční soustavu. A nyní naši bojovníci spolu s bojovníky dalších civilizací zadržují Anunnaki ve vesmíru. O tom, jak tato koalice zasahuje do dění na Zemi, jsme vás již informovali (viz témata: Apokalyptická „show“ 11. září 2001 očima... mimozemšťanů, "Hvězdné války: Epizoda - Druhá světová válka, Tajemství utajované třetí světové války, Tajemství podzemní Země aneb neviditelná válka o planetu).

Ale také chci říci pár slov o Evropě. Tímto jménem nazýváte také naši novou vlast Atlantu.

Ale nejprve o Evropě pozemské... Když Anunnakiové vytvořili v útrokách Země svou laboratoř, určili místo, kde usadí svůj nový vyvolený národ, zemi ‚zaslíbenou‘. Svůj nový experimentální národ nazvali Židy (jevřeji - rusky) neboli ‚ti, kteří přišli z druhé strany‘, jak se slovo ‚ever‘ či ‚jever‘ překládá z jazyka Nifilim či Anunnaki, stejně jako hebrejské slovo, které z hebrejštiny přeložili sami Židé. ‚Ti, kteří přišli z druhé strany‘, nejsou kočovníci, jak naznačují vaši lingvisté, ale skutečně přišli z druhé strany světa, z Edenu čili z umělé vnitřní země vytvořené Anunnaki, pocházející z jejich laboratoře.

Anunnakiové se pro ně rozhodli vymezit zemi zaslíbenou - Evropu či Jevropu - zemi těch, kteří přišli z druhé strany.

Pod Evropou se Anunnakiové rozhodli přebudovat část atlantských kolonií na východ od samotné Atlantidy, která se nacházela na místě Atlantického oceánu. Evropa není ani kontinent, ani pevnina, ale uměle vytvořený prostor pro nový experimentální národ.

Před vytvořením své vnitřní Země - Zlatého vejce, vybudovali Anunnakiové několik svých základen ve východních provinciích Atlantidy. Umístili tam speciální instalace, aby brzdili duchovní vývoj lidí a ovládali davy. Střediska takzvaných pastýřů lidského stáda. Těsně před implantací anunnakijské laboratoře - Edenu do Země však tentýž Baal zničil svými paprskovými zbraněmi všechny anunnakijské základny ve východních provinciích bývalé Atlantidy neboli takzvané anunnakijské Evropy. Pro Anunnaki to byla velká rána. Vždyť budování vnitřní země již začalo.

Anunnakiové ve vzteku svrhli z lodí Glorie na Baalbek děsivou jadernou palbu. Baalovi samotnému se sotva podařilo uniknout a zachránit své lidi pomocí okamžitého katapultování celé základny. Město bylo bohužel zničeno. Baal ještě pokračoval v boji s Anunnaki ve vzduchu i ve vesmíru, ale musel se stáhnout, protože síly byly nevyrovnané. Baal měl pouze město-základnu, zatímco Anunnakiové měli

celou planetu Gloria a svou vlastní planetu Nifilim poblíž pseudohvězdy malých černých děr, Nibiru.

Zničené základny Anunnaki v Evropě však nebylo možné obnovit. Takový byl Baalův úder. Byl to stejný únos Evropy Býkem, jenže ne Diem, jak mu později připisovaly mýty, ale Baalem, a ne ženy, ale anunnakijských zemí.

Zaslíbená země Anunnaki musela být urychleně vybudována vedle místa, kterým implantovali svou podzemní laboratoř. Rudé moře - tato trhlina v Zemi je známkou implantace vnitřní země Anunnaki. Zaslíbená země byla umístěna nedaleko a stala se Judeou a Izraelem.

Ačkoli pro Anunnaki neexistuje žádná promlčecí lhůta. A nakonec byla Evropa osídlena Židy a mlčky se stala jejich ,zemí zaslíbenou‘.

Název naší planety Atlanta, kterou nazvali Europa, se dostal do podvědomí pozemských vědců na základě anunnakijské nápovědy. Očividně nás tak alespoň tímto způsobem chtějí Anunnakiové zachytout s tím, že prý naše nová země bude určena pro jejich vyvolený národ. Ne, to se nestane. Poučili jsme se z trpkých zkušeností.

Jsmo ochotni mluvit pouze s lidmi s čistými úmysly, ne s těmi, kteří vedou války a poslouchají Anunnaki. A jako členové koalice světlých civilizací vesmíru bráníme své hranice proti invazi zvenčí... To znamená, pokud jsou ze Země činěny pokusy o ,studium‘ naší planety. Zatím takové ,studie‘ nepřinesou nic dobrého... protože jsou prováděny pod kontrolou Anunnakiů.

Pozemská Evropa, přijde čas, bude osvobozena z anunnakijských pout a z pout jejich pozemských fámulů. Neboť právě v Evropě se tito fámulové ukázali být nejpočetnějšími v dějinách Země. Právě Evropa dala vzniknout mnoha tajným zednářským spolkům, které si pouze přisvojily východní původ. Evropa se na mnohá staletí středověku stala domovem hlavního pikolíka Anunnaki a pastýře národů, Evropa se stala domovem nové světové vlády členů tajných společností - přísluhovačů Anunnakiů, patřících ve své většině k vyvoleným Anunnaki a k jimi vytvořenému hebrejskému národu. Teprve později se část světové tajné vlády Anunnaki z Evropy přeskupila do Ameriky.

Od té doby je pro Anunnaki Evropa klíčem ke světu, klíčem k jejich vládě. Právě války v Evropě začaly dramaticky měnit svět, když byla moc Anunnaki jakkoli ohrožena. Vaše první a druhá světová válka jsou toho důkazem, ano, a předtím to byly právě evropské války, které překreslily mapu světa a vlivu a byly pro Anunnaki a jejich služebníky pákou k ovládnutí světa. A proto nyní ve vašich dnech Anunnaki prostřednictvím svých pozemských služebníků plánují nové evropské tažení. Právě za tímto účelem jsou do Evropy posílány davy uprchlíků z předem rozbitého Východu. A pro větší konfrontaci a větší nenávisť jsou v evropské společnosti pěstovány ,evropské hodnoty‘ svobody zvrácenosti a svobody nemravnosti. A v muslimském světě, odkud uprchlíci přicházejí, se pěstuje náboženský extremismus a

nesnášenlivost a nenávisť k těmto ‚evropským hodnotám‘. Evropský klíč - klíč, který ‚přichází z druhé strany‘, z antisvěta temnoty. A Ameriku čeká osud Atlantidy. Ten již byl určen Anunnaki. Stejně jako Atlantida je i americký superstát potřebný Anunnakiům pouze jako nástroj. Jakmile se nástroj začne otupovat - je vyhozen a zakoupen nový.

Tentokrát je však izolace Země od vesmírného společenství prolomena. Světlé civilizace ve vesmíru již vědí o Anunnaki a jejich metodách a stále aktivněji zasahují do války s nimi. A místo dávné Hyperboreji zaujme podle zákonů dějin její nástupce - Rusko. Ale je to nové kolo dějin a opět, podle kosmických zákonů dějin a rozmístění událostí, je nové kolo širší a rozsáhlejší než předchozí a úkoly, které nebyly splněny v předchozím, budou splněny nyní. Kosmické zákony dějinných událostí čili časové pásky hovoří o budoucím vítězství Hyperboreji v jejím novém vtělení, tedy v těle Ruska.“

Žena se odmlčela a přešla ke kouli visící uprostřed místnosti. Dotkla se jí a na panoramatické obrazovce na stěnách místnosti se objevila rozlehlá tmavá obloha plná hvězd a malé Slunce. Pak se ale začalo zvětšovat, a už byla vidět naše modrá Země. Byla stále blíž a blíž. A zpoza jejího obzoru už vycházelo Slunce a osvětlovalo lesy a pole, řeky a jezera... A pokoj mimozemšťanky z Atlanty zmizel, rozplynul se ve slunečních paprscích.

Zapsala Valeria Kolcova 16.10.2015